

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/1589/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119375284
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119375284.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: O. M., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom A. U. XX/XX, XXX XX A. U., právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29/29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti povinnému: POHOTOVOSTĽ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598 o vymoženie 3352,- eur s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 32Ek/1589/2019 zo dňa 26.09.2019, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **n e m á n á r o k** na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 26.09.2019 rozhodnutie, ktorým zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženía trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 11,96 Eur. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4, § 199a ods. 1, § 199e Exekučného poriadku a § 13a ods. 2 písm. c/ a § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb v znení neskorších predpisov, (ďalej len „Vyhláška“) a tým, že pri určení tarifnej hodnoty, z ktorej sa vychádza pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny pri poskytovaní právnych služieb advokátom, v zmysle § 10 ods. 2 Vyhlášky sa cena príslušenstva zahŕňa do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby. Teda pri peňažných pohľadávkach sa do tarifnej hodnoty započítajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a uplatňované samostatne. Poukázal aj na ustálenú judikatúru potvrdzujúcu právny názor, podľa ktorého ak príslušenstvo nie je samostatným predmetom konania, tak tarifnou hodnotou pre výpočet trov právneho zastúpenia je len istina (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.7.2017, sp. zn. 17Co/179/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.9.2013, sp. zn. 14Co/663/2013, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.3.2014, sp. zn. 7Co/34/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24.4.2014, sp. zn. 4Cop/44/2014 a iné). Ustanovenie § 10 ods. 2 Vyhlášky výslovne hovorí o hodnote pohľadávky, a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v už cit. ustanovení § 10 ods. 2 Vyhlášky. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky (uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2013, sp. zn. 7Co/34/2012). V uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.10.2015, sp. zn. 2MCdo/13/2014, bolo konštatované, že „úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (t.j. veci hlavnej) podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ a znášajú osud hlavnej veci, preto ak sú uplatnené spolu s istinou, netvorí osobitný predmet konania a nejde ani o spojenie dvoch samostatných vecí. Tarifnou hodnotou veci v danom prípade nie je nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ale nárok na zaplatenie

istiny. Cenu jej príslušenstva nemožno rozširujúcim výkladom ustanovenia § 10 ods. 2 Vyhlášky zahrnúť do základu pre určenie tarifnej odmeny za tento právny úkon.“

2/ V danej veci oprávnený pri vyčíslení základnej sadzby tarifnej odmeny advokáta vychádzal pri určení tarifnej hodnoty aj z príslušenstva pohľadávky, ktoré tvorí úrok z omeškania vyčíslený ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Vyšší súdny úradník na základe vyššie uvedeného pri určení tarifnej hodnoty vychádzal z istiny peňažnej pohľadávky bez jej príslušenstva. Výška vymáhaného peňažného plnenia predstavovala sumu 3352,- eur a odmena za polovičný úkon právnej služby 65,56 eur. Trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní za dva polovičné úkony právnej služby (t.j. prevzatie a príprava právneho zastúpenia a spísanie návrhu na vykonanie exekúcie), po pripočítaní režijného paušálu a príslúchajúcej dane z pridanej hodnoty, mali byť preto správne uplatnené vo výške 180,86 eur (2 x 65,56 eur + 2 x 9,80 eur + 20% DPH). Oprávnenému preto náhrada trov exekúcie prevyšujúca uvedenú celkovú sumu neprislúcha. Pokiaľ si oprávnený uplatnil náhradu trov v sume spolu 192,82 eur, tak je tento nárok v časti sumy 11,96 eur (192,82 eur - 180,86 eur) uplatnený v rozpore so zákonom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, vyšší súdny úradník pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie, preto podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku rozhodol tak, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného v sume 11,96 eur zamietol.

3/ Proti rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený sťažnosť, ktorou žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť vyššiemu súdnemu úradníkovi. Nesúhlasil s výkladom exekučného súdu, nakoľko hodnotu sporu v exekučnom konaní nepredstavuje len vymáhaná istina pohľadávky ale aj jej príslušenstvo, teda úroky z omeškania, trovy exekúcie a pod. V mnohých prípadoch je hodnota príslušenstva vymáhaného exekúciou pomerne vyššia ako samotná istina pohľadávky, a preto nie je logické aby hodnotu sporu predstavovala len suma istiny pohľadávky. V prejednávanom prípade právny zástupca povinného v predmetnej exekúcii nezastupuje len v rozsahu vymáhanej istiny ale aj v rozsahu jej príslušenstva. Neexistuje právny základ podľa ktorého by sa pri určení hodnoty sporu malo vychádzať len z istiny. Mal za to, že celková hodnota sporu v exekučnom konaní predstavuje v zmysle § 10 ods. 2 Vyhlášky súčet istiny vymáhanej pohľadávky spolu s jej príslušenstvom, nakoľko právna služba sa týka peňažného plnenia v rozsahu vymáhanej istiny pohľadávky spolu s jej príslušenstvom. Zároveň poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 26.11.2014, vydaného pod sp. zn.: 17Co/893/2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.2015, vydaného v konaní pod sp. zn. 3Oboer/141/2015, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR v uznesení sp. zn. 23 Cdo 2585/2015.

4/ Oprávnený poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 66Ek/620/2018 zo dňa 19.06.2019, v ktorom súd celkom presne vymedzuje, že do základu pre určenie tarifnej odmeny advokáta je potrebné za úkon právnej služby zahrnúť všetky časti peňažného nároku uplatneného v exekučnom konaní. Považujeme za nesprávny výklad titulného súdu v napádanom rozhodnutí keď konštatuje, že zahrnutie ceny príslušenstva do základu na určenie tarifnej hodnoty je možné iba vtedy ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby, teda ak sa vymáha v samostatnom exekučnom konaní. Takéto pochopenie predmetného ustanovenia by totiž mohlo mať za následok motivovanie oprávneného k oddelenému vymáhaniu jednotlivých nárokov v samostatných exekučných konaniach, čím by si zároveň mohol uplatňovať trovy konania v každom z týchto konaní samostatne. Ako to vyplýva z nižšie citovaného rozhodnutia takáto súdom priznaná pohľadávka v rozsahu istiny a úrokov z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením v podobe trov pôvodného konania, sú spolu ako vymáhaný peňažný nárok predmetom exekučného konania, teda aj predmetom poskytovanej právnej služby. Z ďalšieho výkladu ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky o odmenách advokátov, vyplýva, že za tarifnú hodnotu sa považuje „výška peňažného plnenia, alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby“. Gramatickým aj logickým výkladom musíme dospieť k záveru, že právna služba ako taká sa v prípade podania návrhu na vykonanie exekúcie jednoznačne týka celého uplatneného nároku, ktorý je uplatnený ako peňažný nárok, špecifikovaný v súlade s § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku.

5/ V tejto súvislosti poukázal na to, že jedným z atribútov občianskeho súdneho konania a právneho štátu je zásada právnej istoty. Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnakú odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III ÚS 356/06). Ústavný súd vo svojej judikatúre konštatuje, že rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to

tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. n. PL ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05).

6/ Oprávnený si za podanú sťažnosť uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby vo výške 21,72 eur (18,10 eur + 20 % DPH vo výške 3,62 eur).

7/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

12/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

13/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

14/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca konštatoval, že bola podaná včas, no vyhodnotil ju ako nedôvodnú.

15/ Sudca sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka, ktorým zamietol návrh na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní v sume 11,96 eur. Zároveň poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

16/ Na doplnenie ešte uvádza, že príslušenstvo pohľadávky nebolo oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie uplatňované ako kapitalizovaná hodnota a samostatná vec. Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (t.j. veci hlavnej) podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ a znášajú osud hlavnej veci.

17/ Z rozhodovacej praxe súdov v SR vyplýva, že v základnom (vyhladávacom) konaní sa pri určení výšky odmeny advokáta vychádza primárne z pohľadávky - istiny, o ktorú sa spor vedie (napr. uznesenie NS SR 2MCdo 13/2014 z 29.10.2015). Výnimkou z tohto pravidla je prípad, ak by bolo vymáhané

nezaplatené príslušenstvo samostatne - vtedy by samo bolo základom pre výpočet odmeny advokáta. Uvedené platí tak v základnom ako aj exekučnom konaní. V prejednávanej veci o taký prípad nejde. Tarifnou hodnotou veci v danom prípade nie je nárok na vymoženie samostatného úroku z omeškania, ale nárok na zaplatenie istiny. Nie je preto daný dôvod, prečo by mal vo vykonávacom konaní nastať odklon od tejto praxe a zahŕňať príslušenstvo pohľadávky do základu pre výpočet odmeny advokáta. V exekučnom konaní nemožno uvažovať o zmene charakteru príslušenstva (aj keď bolo priznané exekučným titulom), pokiaľ je uplatňované spolu s istinou. Exekučný poriadok v § 199e pri určení výšky trov advokáta (ako právneho zástupcu niektorého z účastníkov exekučného konania), výslovne odkazuje na ustanovenia o tarifnej odmene podľa § 9 až 14 vyhlášky o odmenách advokátov. Ustanovenie § 10 vyhlášky o odmenách advokátov ako základné ustanovenie o sadzbe tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby pri peňažnom plnení (alebo cene veci/práva), tzv. sadzobník, sa používa tak v základnom (vyhlávacom konaní) ako aj v následnom, vykonávacom konaní. Pre účely stanovenia odmeny v exekúcii sa sadzba inak platná pre ostatné konania znižuje o polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. c/ vyhlášky o odmenách advokátov. To znamená, že advokát v exekučnom konaní obdrží 50% toho, čo by inak obdržal v inom type súdneho konania. Z vyhlášky o odmenách advokátov nemožno vyvodiť, že v exekučnom konaní sa má odmena advokáta zvyšovať z dôvodu zahrnutia príslušenstva (hoc aj judikovaného) do základu pre jej výpočet, teda nerozlišuje ohľadne základu (čo do neho zahrnúť) pre výpočet odmeny advokáta či ide o exekučné alebo iné súdne konanie.

18/ V Exekučnom poriadku sa používa v jeho jednotlivých ustanoveniach predovšetkým pojem vymáhaný nárok. V zmysle ustanovenia § 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku, na ktoré oprávnený v súvislosti s rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica 66Ek 620/2018 poukazuje, má oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie rozčleniť vymáhaný nárok týkajúci sa peňažného plnenia na istinu, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvnú pokutu a trovy exekúcie oprávneného. Z tohto ustanovenia však nevyplýva, že by mal oprávnený nárok na odmenu z celého vymáhaného nároku, o čom svedčí aj skutočnosť, že medzi rozčlenenými zložkami zákon uvádza aj trovy exekúcie oprávneného. Ak by súd prijal názor oprávneného, potom by si mohol uplatňovať aj trovy z trov exekúcie.

19/ Právny predpis, resp. jeho jednotlivé ustanovenia je potrebné vykladať v súlade s celkovým účelom právneho predpisu a teda v ich vzájomných súvislostiach, a nie izolovane. Rozčlenenie nároku v ustanovení § 48 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku má podľa názoru sudcu v exekučnom konaní význam nie pre určenie výšky odmeny advokáta, ale pre ďalší výkon exekúcie, napr. pri uspokojovaní vymáhaného nároku - jeho jednotlivých zložiek - podľa priority (§ 60 Exekučného poriadku), pri rozvrhu výťažku (§ 157 Exekučného poriadku) alebo aj pri rozhodovaní súdu o návrhu na vykonanie exekúcie ohľadom nároku na opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky (§ 53 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku).

20/ V zmysle čl. 2 ods. 2 CSP sú sudy povinné postupovať podľa ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít, pričom nie každé jednotlivé rozhodnutie najvyššej súdnej autority (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR) je možné považovať za ustálenú judikatúru. Za ustálenú judikatúru možno považovať len také rozhodnutia, ktoré najvyššie súdne autority publikovali a tým vyhlásili, že sa vo svojej rozhodovacej praxi budú nimi riadiť. Vzhľadom na uvedené nepovažoval oprávneným prezentované rozhodnutia za ustálenú judikatúru, o čom svedčia aj opačné rozhodnutia súdov SR (napr. Krajský súd v Prešove, sp. zn. 8CoE/13/2015 zo dňa 28.01.2016) vrátane rozhodnutí tunajšieho súdu (napr. sp. zn. 31Ek 959/2018 z 24.08.2018, sp. zn. 27Ek 71/2017, 80Ek/1125/2019 zo dňa 28.08.2019 a ďalšie). Taktiež z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR možno nepriamo zistiť, že pri priznaní odmeny advokáta v exekučnom konaní vychádzal z istiny (bez jej príslušenstva) ako výpočtového základu (napr. 8ECdo 238/2014, 3Oboer 134/2015).

21/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol sťažnosť oprávneného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka č.k. 32Ek/1589/2019 zo dňa 26.09.2019 ako nedôvodnú.

22/ Oprávnený si v súvislosti s podaním sťažnosti uplatnil trovy exekučného konania za 1 úkon právnej služby - podanie sťažnosti v celkovej výške 21,72 eur (8,30 eur odmena + 9,80 eur režijný paušál a 3,62 eur ako 20% DPH). O trovách sťažnostného konania rozhodol súd tak, že oprávnený na ich náhradu nemá nárok z dôvodu, že nebol v sťažnostnom konaní úspešný a navyše Exekučný poriadok v zmysle citovaných zákonných ustanovení nepriznáva možnosť do začatia exekúcie (do vydania poverenia)

priznať oprávnenému nárok na viac ako dva úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia a podanie návrhu na súd, ktoré si oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie už uplatnil a ktoré mu čo do základu neboli súdom zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.